

Yarım Yamalak Beklentiler

– AliKemal · 19 Ağustos 2015

Nakarat imgeler kurgulayıp, şarkılar söyledim.
Umutlu olmaya bir neden bulmak için
Katlandığım sonuçlar var.
Oysaki umutlu kalabilmek için
Tüm nedenler tükenmiş.
Yaşadığın yer umutlarım...
Afrodit'in güzelliğinde,
Uzaklığın yakınından bakar gözlerin
Yarı baygın, yarı duru,
Sakin bir deniz bileşkesi gibi...
Haydi, dön yarınlarına sen de benimle!
Yeni bir boyutta buluşalım.
Şiddetin henüz icat edilmediği bir toprakta,
Entegrasyonun yumuşak yatağında,
Sevişmelerimizin barışında buluşalım.
Birleşelim.
Benzeşelim.
Benzeşmek güçlenmektir çoğu zaman.
Bazen de temkinli olmaktır.
Sıradanlığın emniyetli kollarında göze batmamaktır...

Mantık geçmişi katlettiğinde
Aklımızı ruhumuza katarak dirilttik bedenimizi.
Bedenimizse
selvi boylu bir kızın mehabetini sarmaladı aşk için/
Aşk için vazgeçtik her şeyden...
Ve aşk yeşerttikçe yüreğimizde baharı
Renkli çiçekler büyüttük yaşam için...

Bil ki, sen yoksan eğer, yeşillenmez memleketim
Yeşillenmez fidanlar,
Denizler suya hasret kalır...

Eksantrik bir espasta sıkışık kalakaldım menşeimle,
Zorlu mütearifelere katlandım.

Katlandıkça tökezledim.
Her tökezlemeyle kuruntular büyüttüm.
Kuruntu, buruntu ve büküntünün
Kuşkular biriktirmesinden ayrı bir şey mi ki?
Boğuntum kuruntumdan,
Kuruntum ise korkumdan...
Geçmiş kolay ölmüyor, hoş gör...
Ruhum hala onların bedbinliğinde...
Geçmiş, gelecek beklentilerin yılgın isyancısı,
detayları içinde barındıran iriyarı bir illüzyon...
Hiçbir detayda abartılı beklentiler yok.
Abartılı hayaller, özlemler, tutkular... yok!
Yoksa öyle değil mi?
Çaresizlikler karşısında yaşadığım kasavetlerle buldum beni,
kişiliksiz,
üstü açık bir yalnızlıkta gösterişsiz
ve yok hükmünde...